

ת"פ 28931/08/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד אלבדארין, תהאני אלשובכי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28931-08-21 מדינת ישראל נ' אלבדארין(עציר)
תיק חיצוני: 8997/2021

לפני כבוד השופט טל ענר	מדינת ישראל
המאשימה	
נגד	מחמוד אלבדארין
הנאשם	תהאני אלשובכי
המבקשת (טוענת לזכות)	

החלטה

1. בעקבות הרשעת הנאשם בתיק זה עתרה התביעה לחלט רכב מסוג סקודה (לוחית זיהוי 22-916-38) ורכב מסוג פולקסווגן (לוחית רישוי 78-784-70). שני כלי הרכב יכוננו להלן "התפוסים".
2. המבקשת, גב' תהאני אלשובכי, עותרת להשבת התפוסים לידיה מתוקף היותה הבעלים הרשום שלהם (על רישום הבעלות אין עוררין). הוגש תצהיר לתמיכה בבקשה.
3. קיימתי דיון במעמד הצדדים, והמבקשת נחקרה על תצהירה. לטענתה רכשה את התפוסים מכספה. המבקשת מאשרת שהכירה את הנאשם, אך לא ידעה על העבירות שביצע ואין לה כל חלק בהן. משכך אין מקום לפגוע בקניינה.
4. המאשימה טוענת כי התפוסים שימשו את הנאשם לביצוע העבירות. לשיטתה רישום הבעלות על שם המבקשת אינו מעיד על בעלות בפועל, והבעלות המהותית הייתה של הנאשם. לצורך הוכחת אותה בעלות מהותית הפנתה המאשימה לכתב האישום לפיו הנאשם הוא זה שרכש את התפוסים ורשם אותם על שמה של המבקשת בהסכמתה. עוד נטען כי גם מהודעות המבקשת במשטרה עולה במובהק שהבעלות המהותית בתפוסים הייתה של הנאשם, ולא של המבקשת.
5. באשר לעילות החילוט טענה המאשימה כי עולה מעובדות כתב האישום שכלי הרכב התפוסים שימשו לביצוע עבירות. בנוסף נטען לקיומה של עילת חילוט נוספת מכוח חוק הכניסה לישראל (סעיף 12א(ד1א)(1) לחוק).

דין והכרעה

6. לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן - פסד"פ), רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש, לצוות על חילוט תפוסים, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ. בענייננו שוכנעתי שקיימת עילה לחילוט כלי הרכב. עולה בבירור מעובדות כתב האישום המתוקן שנעשה בהם שימוש לביצוע העבירות (לענין רכב הסקודה ר' אישום מס' 2, ולענין הפולקסווגן ר' אישומים 4,5,7,8,9,11). זאת ועוד, לצד העילה הפסד"פית קיימת גם עילת חילוט ספציפית לפי חוק הכניסה לישראל, כאמור בטיעוני המאשימה.
7. קיימת אפוא עילת חילוט כפולה, ונותר לדון בשאלה האם הנאשם הוא "בעל החפץ", כלשון הפקודה, או שיש להשיב התפוסים לבעלים הרשום - קרי למבקשת.
8. בסוגיה זו הלכה היא שלא הבעלות הפורמלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית, כלומר - זהות המשתמש ברכב בפועל (רע"פ 5271/90 מירלשוילי נ' מדינת ישראל; ע"פ 1000/15 אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל. [פסקה 23]). נטל הוכחת הבעלות המהותית הוא על פי מאזן הסתברויות.
9. בענייננו עולה מכתב האישום המתוקן, ומהכרעת הדין המבוססת על הודאת הנאשם בעובדותיו, כי הנאשם הוא אשר רכש את כלי הרכב התפוסים והשתמש בהם, וכן כי רשם את הבעלות בהם על שם המבקשת (כך עולה בין השאר מסעיף 5 לחלק הכללי בכתב האישום המתוקן).
10. זאת ועוד, מחומר החקירה עולה כי המבקשת נשאלה על סוגיית הבעלות בכלי הרכב במהלך החקירה. כך למשל, בהודעתה מיום 4.2.18, בעמ' 2 ש' 22 נשאלה מפורשות האם הרכב רשום על שמה אך שייך בפועל לנאשם, והשיבה כך: "כן נכון, אני בסה"כ רשומה על רישיון הרכב אבל אין לי שום עניין לרכב לא אחראית עליו בכלל". בהמשך (ש' 27) ציינה כי אין לה התנגדות לחילוט. בעדותה בפני התנערה המבקשת מן הדברים שנרשמו מפיה, בהכחשות כלליות לפיהן נרשמו מפיה על ידי החוקר דברים שלא נאמרו. טענה מוקשית זו לא נתמכה בראיה כלשהי והתקשיתי לתת בדברים אמון.
11. בנוסף, יצוין כי המבקשת אינה מחזיקה ברישיון נהיגה (היא אישרה זאת בחקירותיה וכן בפני - עמ' 14 ש' 15 לפרוטוקול), וכן ציינה בחקירה שהיא נוהגת להשתמש בתחבורה ציבורית בלבד (הודעה מיום 23.8.22, ש' 68-75). נתונים אלה תומכים בטענות המאשימה בדבר האופי הפיקטיבי של הרישום.
12. לא התעלמתי מכך שהמבקשת ניסתה להתנער מגרסתה הראשונה לגבי קניית הרכבים ורישום הבעלות עוד במהלך החקירה (הודעה מיום 23.8.21, ש' 270), אולם מעין בהודעה זו התרשמתי כי גרסת המבקשת בכללותה לגבי הבעלות על מספר רב של כלי רכב (בכללם התפוסים) מבלי שעשתה בהם שימוש, מבלי שהחזיקה ברישיון נהיגה, ומבלי שהצליחה להצביע על הגיון כלכלי או אישי להתנהלותה בנוגע לרכבים - אינה

מעוררת אמון.

13. סיכומי של דבר: שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה במאזן הסתברויות (ולמעשה הרבה למעלה מכך) שהבעלות המהותית בתפוסים היתה בידי הנאשם, ולא בידי המבקשת.

14. נוכח האמור לעיל - כלי הרכב התפוסים יחולטו לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.